

Sevebilmek için yazıyorum

56. Sait Faik Hikâye Armağanı'nı Yaşar Kemal'den Alan Aslı Erdoğan, insanları sevmeyi yazarak öğrendiğini ve bunda Sait Faik'in payının büyük olduğunu söyledi

Türk edebiyatının en saygın ödüllü olan Sait Faik Hikâye Armağanı Yapı Kredi Kültür Merkezi Sermet Çifter Salonu'nda düzenlenen bir törenle bu seneki sahibi Aslı Erdoğan'a verildi. Aslı Erdoğan daha önce aldığı birçok ödülün yanı sıra *Lire* dergisi tarafından "Geleceğin 50 yazarı" arasında gösterilmiş, *Kırmızı Pelerinli Kent* romanı ise Norveç Gyldendal Yayınları'nın Marg -omurilik- Serisi'ne seçilmişti. Uluslararası edebiyat çevrelerince övgü toplayan Erdoğan'ın bu ödülü alması elbette çok isabetli bir karardı. Nitekim Seçici Kurul Onursal Başkanı Doğan Hızlan da bu isabetli kararını altını çizdi.

Törenin her zaman olduğu gibi onur konuğu yine Yaşar Kemal'di. Törenede konuşma yapan Doğan Hızlan, jürinin gerekçesini "Çağımızın dilisiz tamıkmığı mekânın, bedenim ve imgenin içinden dokuyarak evrensel insanlık acılarını seslendirmekte gösterdiği ustalık nedeniyle *Taş Bina* ve *Diğerleri* adlı kitabıyla

Aslı Erdoğan'a vermeyi uygun görmüştür" şeklinde açıkladı ve jürinin bu kararını "oy çokluğuyla" değil "oybirliğiyle" verildiğini söyledi.

Daha çok yazarın inşallah

Doğan Hızlan'dan sonra kürsüye çıkan Yaşar Kemal ise Sait Faik'le olan anılarını ve **Darışşafaka** Cemiyeti'nin verdiği öneime değindi. Aslı Erdoğan'a daha önce Frankfurt Kitap Fuarı'nda da ödül verildiğini söyleyen Yaşar Kemal ödülünü Aslı Erdoğan'a verirken "Daha çok yazarın inşallah" dedi.

Hüngür hüngür ağladım

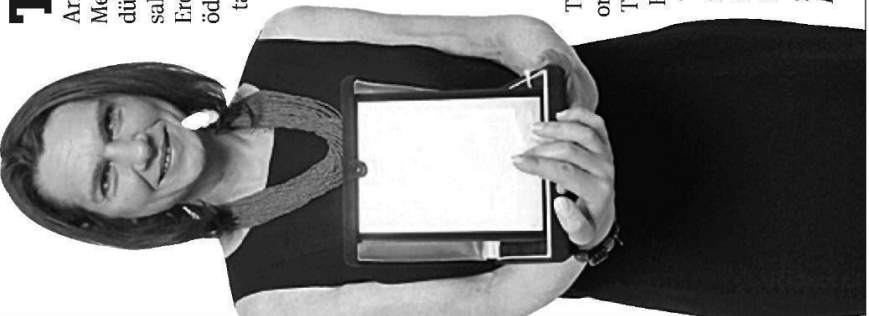
Ödülünü büyük ustanın elinden alan ve heyecanı gözlemlerinden okunan Erdoğan, Sait Faik Hikâye Armağanı gibi saygın bir ödüllü Yaşar Kemal'den alınmış kendisi için çok önemli olduğunu belirterek Sait Faik'in o meşhur satırları da gecenin içinden akıp gidiyordu; "Söz vermişim kendi kendime: Yazı bile yazmayacaktım... Yapamadım. Koştum tüttüncüye, kâğıt kalem

aldım, oturdum. Adamın tenha yollarında gezerken canım sıkılırsa küçük değnekler yontmak için cebimde taşıdığım çakımı çıkardım. Kalemi yonttum. Yonttuktan sonra tuttum öptüm. Yazmasam deli olacaktım...". Sait Faik yazma tutkusunu böyle anlatıyordu ve bu tutku öyle bir tutkuydu ki ölümlünden yıllar sonra bile bir miras gibi kaldı Türk edebiyatına. Aslı Erdoğan da bu mirası omuzlarından çok içimde taşıyordu. Ödülü aldıktan sonra yaptığı konuşmada şunları söyledi:

"12 yaşımıdayken Sait Faik okuduğumda hüngür hüngür ağladım. Sevgi üzerine bir cümlesi vardı, aradan 10 yıl geçti, sonra bir 10 yıl daha geçti beni hâlâ çok etkiler ve düşündürür. Bugün de sabahtan beri beni neyin ağlattığımı düşünüyorum. Karar verdim; sanırım ben insanları daha çok sevebilmek için yazdım en başından beri. Ve bunu bana ilk öğreten Sait Faik oldu. Herkese çok teşekkür ederim..."

SİBEL ORAL

En uzun soluklu hikâye ödüllü

Sait Faik'in vasiyeti üzerine annesi Makbule Hanım Kasım 1954'te hazırladığı vasiyetinde malvarlıkları ve telif haklarını **Darışşafaka**'ya bırakır. Bu vasiyetnamenin bir maddesinde, her sene dönemin ileri gelen edebiyat ustalarından oluşacak jürinin, o sene içerisinde yazılmış en iyi hikâyeyi seçerek ona "Sait Faik ve Makbule Abasıyanık Hikâye Mükafatı" vermesi istenir. Sait Faik Hikâye Armağanı, Makbule Hanım'ın 1964 yılındaki vefatından sonra **Darışşafaka** Cemiyeti tarafından düzenli olarak verilimeye başlandı. Sait Faik Hikâye Armağanı, ülkemizin en uzun soluklu hikâye armağanı unvanını taşıyor.